

Anotace

Předkládaná diplomová práce s názvem *Vliv skupiny SASA na léčbu a integraci traumatu ze znásilnění* se zabývá specifickými přínosy svépomocné skupiny, které z perspektivy jejich členů přispívají k zotavení ze zkušenosti se sexuálním násilím. Práce může být podnětná pro osoby, které mají přímou zkušenost se znásilněním či jiným druhem sexuálního útoku, a rovněž pro osoby, které se s takovým člověkem setkali nebo setkají (nejen profesně). Cílem práce je optikou členů skupiny SASA zhodnotit její léčivé aspekty v rámci procesu údravy ze znásilnění - co konkrétně a díky čemu pomáhá. Současně zachycuje i případná úskalí nastavení skupiny a to, jak její členové vnímají koncept 12 kroků. Teoretická část práce seznamuje se současným stavem poznání o tématu a stručně objasňuje základní pojmy vztahující se k problematice. V kostce popisuje prožívání, chování a potřeby člověka v kontextu zážitku znásilnění. Na traumatizaci po znásilnění nahlíží z pohledu vlivu na duševní zdraví. Dále představuje fenomén svépomocných skupin včetně jejich role v systému pomoci, kdy jsou vnímány jako doplňková možnost péče o člověka, a popisuje specifika fungování konkrétní duchovní svépomocné skupiny SASA (= Anonymní, kteří přežili sexuální útok) založené na 12 bodovém programu, který je inspirován sdružením pro Anonymní alkoholiky. V empirické části jsou zpracována výzkumná data, která pomáhají naplnit cíl práce. Data byla získána metodami kvalitativního přístupu – prostřednictvím pozorování, ohniskových skupin a individuálních rozhovorů. Text je obohacen o úryvky z terénních poznámek výzkumníka. Respondentkami byly ženy, které navštěvují pražskou skupinu SASA. Výsledky výzkumu jsou zpracovány a následně v diskusi reflektovány. Na podkladě výzkumných dat je v závěru práce zdůvodněno, že zapojení do svépomocné skupiny může být přínosem v efektivnosti léčby traumatu, přičemž jako optimální se ukázala kombinace svépomoci s odbornou pomocí.